

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Edisyong Pilipino
Espesyal na Isyu
Marso 29, 2011

www.philippinerevolution.net

Labanan at gapiin ang rehimeng US-Aquino at tupdin ang mga rekisito para sumulong tungo sa estratehikong pagkapatas

Mensahe ng Komite Sentral ng PKP sa mga Pulang kumander at mandirigma ng BHB

Sa pagdiriwang ng ika-42 anibersaryo ng pagtatatag ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa Marso 29, 2011, kami sa Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas ay nagpupugay sa lahat ng Pulang kumander at mandirigma. Ito ay panahon para parangalan ang ating mga rebolusyonaryong martir at bayani, magtaya ng ating lakas at mga tagumpay at muling pagtibayin ang ating pasyang isulong ang digmang bayan tungo sa bago at mas mataas na antas.

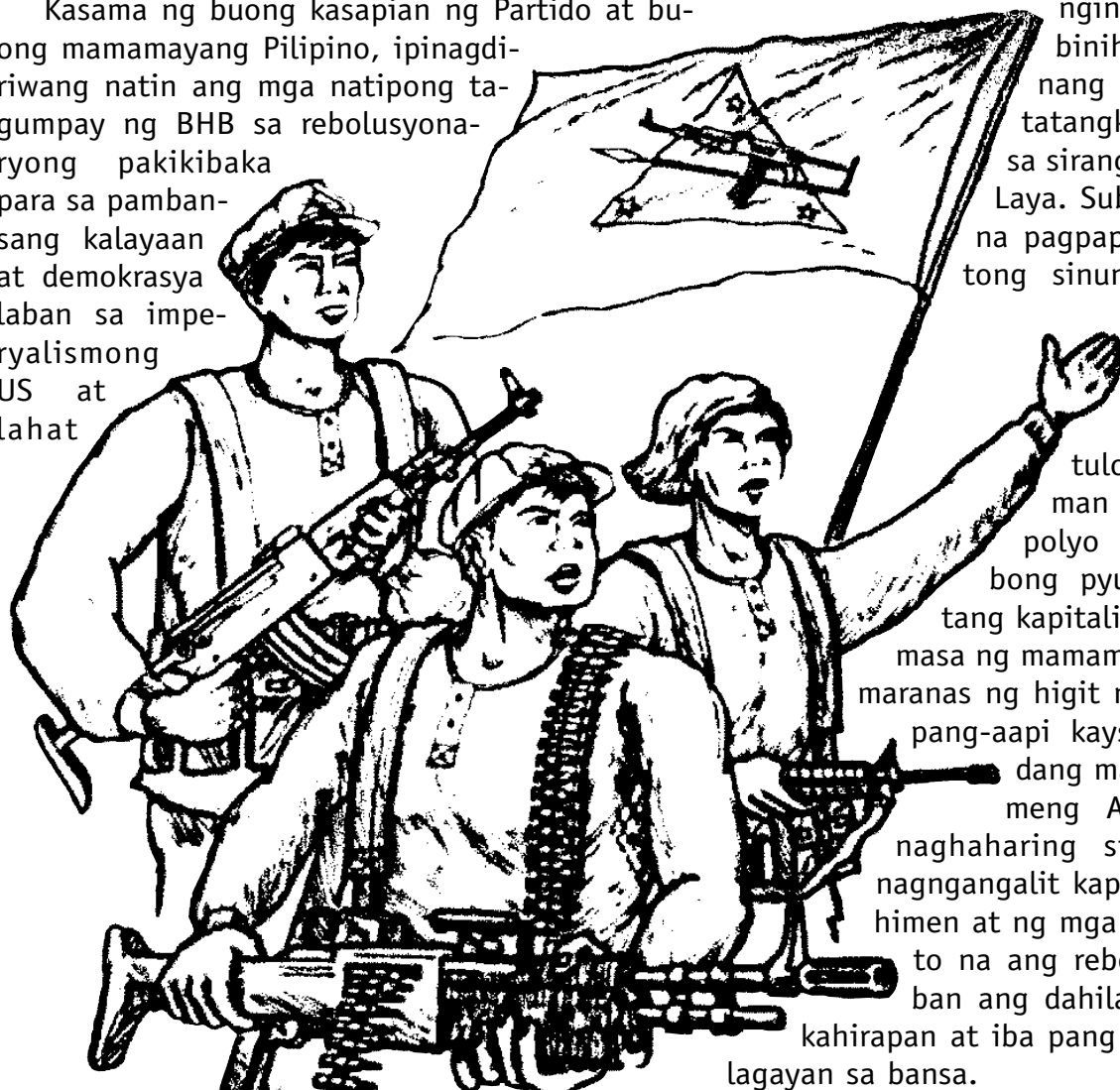
Kasama ng buong kasapian ng Partido at buong mamamayang Pilipino, ipinagdiriwang natin ang mga natipong tagumpay ng BHB sa rebolusyonaryong pakikibaka para sa pambansang kalayaan at demokrasya laban sa imperialismong US at lahat

ng lokal na mapagsamantalang uri. Binabati at pinupuri natin ang BHB sa pagbigong sa Oplan Bantay Laya at sa pagkamit ng makabuluhang mga tagumpay sa proseso nito.

Handang-handa tayo at mataas ang kumpiyansang harapin at biguin ang isa pang planong dinisenyo ng US para supilin ang mga rebolusyonaryong pwersa ng mamamayan. Ito ang Oplan Bayanihan na pinakawalan ng bagong papet na rehimeng Aquino ng malalaking komprador at panginoong maylupa. Ito ay

binihisan at pinalamutian nang husto sa bigong pagtatangkang pag-ibahin ito sa sirang-sirang Oplan Bantay Laya. Subalit ito rin ay brutal na pagpapatuloy ng kagyat nitong sinundan at mga nauna pang plano mula pa noong panahon ni Marcos.

Dahil sa pagpapatuloy at ibayong kasakiman ng dayuhang monopolyo kapitalismo, katutubong pyudalismo at burukratang kapitalismo, ang malawak na masa ng mamamayang Pilipino ay dumaranas ng higit na pagsasamantala at pang-aapi kaysa nakaraan at handang mag-alsa laban sa rehimeng Aquino at sa buong naghaharing sistema. Lalo silang nagngangalit kapag pinalalabas ng rehimen at ng mga armadong utusan nito na ang rebolusyonaryong paglaban ang dahilan ng pagkaatrasado, kahirapan at iba pang kalunus-lunos na kalagayan sa bansa.

I. Matagalang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista

Walang lubay ang paglala ng krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista. Dogmatikong pinanghahawakan ng US at ibang kapangyarihang imperyalista ang bangkaroteng patakarang ng globalisasyong neoliberal. Kaya nagtatagal ang pandaigdigang krisis sa ekonomya at tumutungo sa mas malalang antas. Katunayan, ang buong mundo ng kapitalismo ay lugmok sa depresyon at kaguluhan.

Patuloy na inaatake ng mga imperyalista at papet na estado ang karapatan ng mga manggagawa, ibinababa ang mga sahod at binabawasan ang gastusing panlipunan ng gubyrno. Ginagawa nila ang mga ito upang bigyan ng mas maraming pagkakataon ang monopolyong burgesya para sa mabilisang akumulasyon ng kapital at pagkamal ng tubo sa pamamagitan ng mga pagkaltas sa buwis, kontrata sa pagsusuplay sa estado, liberalisasyon sa kalakalan at pamumuhunan, pribatisasyon ng mga ari-ariang publiko, ispekulasyon at manipulasyon sa pinansya, deregulasyon at denasyunalisasyon at pandarambong sa ekonomya ng mga atrasadong bansa.

Ang oligarkiya sa pinansya at iba pang monopolyong burgesya na responsable sa walang kapantay na pandarambong sa ekonomya sa nagdaang tatlong dekada at sa kasalakuyang malalang krisis sa ekonomya ay patuloy na nagkakamal ng supertubo sa paglamon ng pondo ng gubyrno at pagpapapasan ng bigat ng krisis sa masang anakpawis at mga atrasadong bansa.

Ang salaping pampubliko na ipinansalba sa mga bangko at mga susing korporasyon ay ginamit ng mga ito upang may maipakitang tubo at hindi para itulak ang produksyon at empleyo para kontrahin ang krisis

at pasiglahin ang merkado. Ngayong may kinakaharap silang napakalaking pampublikong utang at mga depisit, ipinatutupad ng mga imperyalistang gubyrno ang mga hakbanging pagtitipid sa kapinsalaan ng mga kawani ng gubyrno, mga serbisyong panlipunan at mamamayan sa pangkalahatan na obligadong magbayad ng mas mataas na buwis at mga bayarin para sa serbisyo.

Ang krisis na dati'y inuugat sa pagputok ng bula sa pabahay dahil sa pag-abuso ng indibidwal na utang at sa di hamak na mas malalang pag-abuso sa pagutang ng mga korporasyon at mga papeles sa pamilihang pampinansya ang ngayo'y biglang naging di makontrol na mga krisis ng mga imperyalista at papet na estado sa anyo ng mga depisit at utang pampubliko.

Pinakabatayan ng krisis pampinansya ang krisis ng sobrang produksyon na bumabayo sa buong mundo at sumasaklaw sa mga hilaw na materyales, malamanupaktura at batayang produktong industriyal hanggang sa mga *hi-tech* na produktong elektroniko. Umabot na sa di pa napapantayang antas ang labis na konsentrasyon at labis na sentralisasyon ng kapital sa kamay ng monopolyong burgesya habang nananatiling tigil ang produksyon at sinasalanta ang kabuhayan ng mga manggagawa at masang anakpawis at ang ekonomya ng ikatlong daigdig.

Sa mga imperyalistang bansa, pinasisidhi ng monopolyong burgesya ang pagsasamantala at pang-aapi sa mamamayan. Kaya natutulak ang mamamayan na lumaban at napupukaw ang uring manggagawa na maglunsad ng makauring pakikibaka laban sa monopolyong burgesya. Sumisiklab ang mga pakikiba-

kang masa ng mga manggagawa, kabataan, kababaihan, migrante at ibang mamamayan sa North America, Europe, Japan at iba pa. Tuluy-tuloy na umuunlad ang mga pormasyong anti-kapitalista at anti-imperyalista.

Gumagamit ang monopolyong burgesya ng sobinismo, rasismo, panatisismo sa relihiyon, pasismo at pang-uupat ng gera upang hatiin at manipulahin ang mamamayan at ilayo ang mamamayan sa pagkilala sa mga ugat ng krisis ng di makatarungang sistema ng kapitalismo at imperyalismo. Subalit ang lumalakas na mga reaksyunaryong agos na sulsol ng monopolyong burgesya ay nagpapagalit sa mamamayan at nagtutulak sa kanilang lumaban at buuin ang kanilang organisadong lakas.

Habang nagkakaisa pa rin ang mga imperyalistang bansa laban sa mamamayan at mga atrasadong bansa, tumitindi ang kanilang tunggalian sa malalang problema sa ekonomya, pinansya, kalakalan, seguridad at iba pa. Sa magkakasunod na pulong, bigo ang mga imperyalistang lider na lutasin ang mga suliraning ito at patatagin ang pandaigdigang sitwasyon. Ang mga tradisyunal na imperyalista ay may malalalim na kontradiksyon sa mga bagong pasok sa paligsahang pandaigdig tulad ng China, Russia, India at Brazil.

Ang pinakamatitingkad na kontradiksyon sa pagitan ng mga imperyalistang bansa at malawak na masa ng sambayanan ay pinakalitaw sa mga atrasadong bansa. Ang mamamayang dumaranas ng pinakamalalang anyo ng pagsasamantala at pang-aapi ng mga imperyalista at kanilang mga lokal na papet ay nag-aalsa ngayon sa buubuong mga bansa at rehiyon ng daigdig. Sumusulong ang mga kilusang masa sa anti-imperyalista at demokratikong landas.

Ang kasalakuyang malawakang mga pag-aalsang masa at

armadong rebolusyon sa South Asia, North Africa at Middle East ay senyal ng mas malalaki pang pagsiklab. Hahantong ang mga ito sa paglikha ng mga kundisyon para sumibol ang mga proletaryong rebolusyonaryong partido at mga anti-imperyalista at demokratikong kilusang masa.

Sa partikular na kaso ng Libya, ang kaguluhang panlipunan ay naging gera sibil sa pagitan ng rehimeng Gadaffi at ng oposisyong nagwawagayway ng lumang bandila ng monarkiya. Ang mga imperyalistang kapangyarihan sa pangunguna ng US ay naglunsad ng gerang agresyon laban sa pambansang kasarinlan ng Libya at mamamayang Libyan sa ngalan ng makataong panghihimasok para raw isalba ang mga sibilyan. Kunway ibinigay ng US ang pamumuno sa NATO, na sa katuna-

ya'y idinidirihe at kinokontrol nito.

Ang pinakahuling gerang agresyong sinulsulan ng US, UK at France ay naglalantad sa kontradiksiyon sa pagitan ng mga imperyalistang kapangyarihan. Ang Germany at Russia, kasama ang China, India, Brazil at iba pang di sing-unlad na bansa ay kritikal sa gera at tumatangging lumahok dito. Hati ang mga estado sa Arab League samantalang tutol sa gerang agresyon ang mga kabilang sa African Union.

Lumalakas at sumusulong ang mga partidong Maoista sa India, Pilipinas at iba pang bansa at namumuno sa pananawagan at pagsusulong ng digmang bayan. Kaalyansa nila ang iba pang rebolusyonaryong partido at pormasyong masa sa iba't ibang bansa at sa pandaigdigang antas.

Habang nagtatagal, lumalala at lumalalim ito, ang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista ay nagbabantang magpagsiklab ng mas marami pang imperyalistang gerang agresyon. Kundisyon din ito para umusbong ang mga rebolusyonaryong kilusan sa buong daigdig kapwa sa mauunlad at atrasadong mga bansa.

Bago pa man maabatan o maibsan ng mga imperyalistang kapangyarihan ang krisis na sumiklab noong 2008, may mga sustantibo at makatwirang pagtaya na aabot ito sa bago at mas malalang antas sa 2016. Magiging madilim ang hinaharap ng rehimeng Aquino at buong naghaharing sistema sa panahong ito dahil sa patuloy nitong pangangayupapa sa mga patakaran dikta ng mga imperyalistang kapangyarihan sa pangunguna ng US.

II. Ang lalong pagkabulok ng lokal na naghaharing sistema

Sa bigat ng lumalalang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista at dahil sa atrasadong katangian at permanenteng krisis nito, lalong nabubulok ang naghaharing sistema ng malalaking burgesyang komprador at uring panginoong maylupa sa Pilipinas at nagiging mas mapagsamantala at mapang-api. Kinamumuhian ito ng malawak na masa ng sambayanan.

Nakagapos ang rehimeng Aquino sa patakaran ng globalisasyong neoliberal ng US. Ang tinagurian nitong Philippine Development Plan ay mahigpit na sumusunod sa patakarang ito at nagpapalala ng paglabag sa kasarinlang pampulitika at pang-ekonomya ng mamamayan at nagsusubasta ng ating likas na yaman at pambansang patrimonya para makapagkamal ng tubo ang mga dayuhang bangko at mga empresa ng malalaking

komprador at panginoong maylupa tulad ng mga pamilyang Aquino at Cojuangco.

Ang ekonomya ng Pilipinas ay patuloy na winawasak ng neoliberal na patakaran ng denasyunalisasyon, liberalisasyon sa kalakalan at pamumuhunan, pribatisasyon ng mga pampublikong ari-arian at deregulasyon. Lalo itong pinasasalig sa pag-eksport ng murang hilaw na materyales at lakas-paggawa, sa pagpoprosesong pangreeksport na may mababang dagdag-nahalaga, sa pag-eempleyo sa mga *call center* at sa papalaking panlabas at lokal na pampublikong pantang.

Walang anumang epektibong pagpigil sa panlabas at lokal na pangungutang ng guberno. Kasabay nito, may buong programa ang rehimeng Aquino para taasan ang buwis at mga bayarin sa mga serbisyong panlipunan.

Nagpapatupad ito ng patakaran ng pagtitipid. Pinababayaan nitong sumirit ang presyo ng langis, pagkain at iba pang batayang pangangailangan. Sa maikling panahon ay punung-puno na ang mamamayan sa rehimen dahil sa lumalala nilang kahirapan at pagdurusa, sa kabiguan ng rehimen na lutasin ang kanilang mga saligang suliranin at sa pagkakasya nito sa mga gimik at kawalang katuturan. Walang lubay silang iniinsulto ng mga palabas na tumataas umano ang popularidad ng rehimen sa batayan ng mga dinuktor na sarbey habang tumataas ang presyo ng mga pangunahing bilihin.

Walang kahihiyang sinusunod ng rehimeng Aquino ang pandaigdigang teroristang gera ng US at ang US Counterinsurgency Guide sa pagbubuo ng sariili nitong bagong *internal security plan* na may layuning linlangin ang mamamayan at watakin ang rebolusyonaryong kilusan. Ang bagong planong kampanya ng panunupil-militar

ay mabangis na lobong nagpapanggap na maamong tupa. Pagpapatuloy ito sa esensya ng Oplan Bantay Laya sa walang saysay na tangka nitong gapiin ang armadong rebolusyonaryong kilusan sa pamamagitan ng walang kaabug-abog na brutal na pagyurak sa karapatang-tao.

Nagbibitaw ang rehimen ng mga huwad na pangako sa mamamayan na paghuhusayin ang paggugubyrno, magbibigay ng mga serbisyong panlipunan, pauunlarin ang ekonomya at re-repormahin ang sektor panseguridad. Tinitiyak sa militar ang prayoridad sa pondo sa kabila ng malawak na korapsyon sa hanay ng mga upisyal-militar at sa di hamak na mas kagyat na pangangailangan ng kaunlarang pang-ekonomya at mga serbisyong panlipunan.

May atas sa militar na gawing bukambibig ang mga islogang demagohiko upang bihisin ang anti-mamamayan, antinasyunal at anti-demokratikong karakter at mga layunin nito bilang “paraang buong bansa” o estratehiyang “nakasentro sa tao” at ang mga operasyong militar nito bilang “pagkakamit ng kapayapaan”, para sa “kapayapaan at kaunlaran” at “pagrespeto sa karapatang-tao.”

Ang totoo, tahasang idineklara ng militar na nakapokus ito sa mga operasyong *triad* (singkronisadong mga operasyong pangkombat, paniktik at sibil-militar) upang gapiin ang mga banta sa seguridad ng reaksyunaryong estado. Ang mga operasyong *non-combat* ay nagsisilbi pangunahin sa pagpapa-

lakas ng lambat-paniktik at pagpapatindi ng mga operasyong pangkombat.

Ginagamit iyon para linlangin ang mamamayan, siraan ang mga rebolusyonaryong pwersa, pakilusin ang mga ahensya ng gubyrno at mga *non-government organization* o NGO para sa kontra-rebolusyonaryong gera at pagandahin ang imahe ng militar upang mapadulas ang mga operasyong pangkombat laban sa mga rebolusyonaryong pwersa at mamamayan. Tulad sa kaso ng pagpatay sa *botanist* na si Leonardo Co, walang tigil ang AFP sa pagpapakalat ng disimpormasyon at tahasang mga kasinungalingan upang pagtakpan ang kanilang mga pasistang krimen at paglabag sa karapatang-tao.

Ang mga lokal na upisyal at ahensya ng gubyrno at mga NGO na kaalyado ng rehimen ay binibigyan din ng katiyakan ng pondo mula sa US at iba pang dayuhan at alokasyon sa badyet upang magbigay ng palimos at iba pang pampatighaw na may tusong layuning liluhin ang mamamayan at mga komunidad sa mga larangang gerilya para talikdan ang BHB at pwersahin silang magbigay ng impormasyong paniktik para sa mga tiyak na operasyong istrayk ng AFP laban sa BHB.

Nang-uuyam ang rehimeng Aquino sa paniniwalang makapagpapatuloy itong maghari sa pamamagitan ng pagsasakutuparan ng mga patakarang dikta ng US, pag-iwas sa paglalata ng tunay na solusyon sa mga saligang suliraning pang-ekono-

mya, panlipunan at pampulitika at pagsasagawa ng mga gimik at saywar. Nagpapanggap ang rehimen na di nito batid ang luma-laganap na pagkasuklam ng mamamayan sa kabiguan nitong tuparin ang mga pangakong singilin ang rehimeng Arroyo sa korapsyon at mga paglabag sa karapatang-tao at wakasan ang kahirapan sa pagpawi sa korapsyon.

Ang mga saligang kontradiksyon sa Pilipinas ay patuloy na tumatalim at sumisiklab. Ang malawak na masang anakpawis ng mga manggagawa at magsasaka at maging ang mga panggitnang saray sa lipunan ay ibayong nasusuklam sa tumitinding pagsasamantala at pang-aapi sa kanila ng dayuhang monopol-yong kapitalismo, katutubong pyudalismo at burukatang kapitalismo.

Habang di matahimik ang malawak na masa ng mamamayan, ang mga kontradiksyon sa mga reaksyunaryo ay paulit-ulit na sumasambulat sa mararahas na paraan. Ang mga magkakumpitensyang paksyong pampulitika ng naghaharing uri ay may mga pribadong armadong grupo at kani-kanyang pampulitika at kriminal na pangkat sa loob ng reaksyunaryong militar, pulisya at pwersang paramilitar.

Lalong namamalas ng mamamayan at ng mga karibal ng mga nasa poder ang labis na pagpapakatuta ng rehimeng Aquino sa dayuhang interes, ang kawalang-kakayahan at korapsyon nito at ang tendensyang gumamit ng karahasan, taliwas sa mga deklarasyon nito.

III. Mga posibilidad sa mga kundisyon ng krisis

Ang mga kundisyon ng krisis ay paborable para sa pagsusulong ng digmang bayan mula sa estratehikong depensiba tungong estratehikong pagkapa-

tas. Wasto ang Partido sa pagtakda ng landas ng pagsulong ng rebolusyonaryong kilusan sa nalalapit na panahon.

Tungkulin ng BHB na isulong

ang digmang bayan at yugtuyugtong umabante upang kamatin ang pambansang kalayaan at demokrasyang minimithi ng mamamayan. Dapat biguin ang armadong kontra-rebolusyon at gapiin ang plano nitong wasakin o pawalang-saysay ang armadong rebolusyon at sa gayo'y

ipagkait sa mamamayan ang pagkamit ng pambansa at panlipunang paglaya.

Ang Oplan Bayanihan ay siyaring halimaw na Oplan Bantay Laya, na pinalamutian bilang “internal peace and security plan”. Itinataguyod nito ang sarili sa islogang “pagkakamit ng kapayapaan” at pinalalabas ang mga brutal na kampanyang militar ng panunupil bilang operasyon para sa “kapayapaan at kaunlaran” upang ikomoplahe ang pagtindi ng *triad* na mga operasyong pangkombat, paniktik at sibil-militar. Alinsunod sa US Counterinsurgency Guide 2009, maaaring gawing bukambibig ng rehimeng Aquino ang kapayapaan at rekonsilyasyon at gamitin ang usapang pangkapayapaan bilang isa sa mga patapong taktika o pakana.

Ngunit bakit bubuhaying muli sa panahong ito ang mga pormal na pulong ng usapang pangkapayapaan sa pagitan ng reaksyunaryong gubyrerno at ng National Democratic Front of the Philippines? Ang usapang pangkapayapaan ay kaparaanan para iproklama ng mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa ang programa ng bagong-demokratikong rebolusyon at hamunin yaong mga nasa reaksyunaryong gubyrerno na makipagkaisa sa paglutas sa mga ugat ng digmaang sibil sa pamamagitan ng mga saligang repormang panlipunan, pang-ekonomya at pampulitika bilang paglalatatag ng batayan para sa makatarungan at pangmatagalang kapayapaan.

Sa bigat ng krisis ng naghaharing sistema at ng paglakas ng armadong rebolusyonaryong kilusan, ang rehimeng Aquino ay pinaaalalahanan na mayroon itong opsyon na makipagkasunduang pangkapayapaan sa rebolusyonaryong kilusan o magpatuloy sa paggamit ng usapang pangkapayapaan sa walang saysay na tangkang linlangin at pahinain ang kapasyahang lu-

maban ng mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa at sa pangangarap na sila'y mapasusuko o madudurog.

Ang paggamit ng kaaway sa usapang pangkapayapaan para linlangin ang mamamayan ay inunahan ng deklarasyon ng mga rebolusyonaryong pwersa na ang linya para sa makatarungan at pangmatagalang kapayapaan ay walang pagkakaiba sa linya ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka ng mamamayan para sa pambansang kalayaan at demokrasya. Binigo ng NDFP ang lahat ng tangka ng reaksyunaryong gubyrerno na iuna ang usapin ng pagtatapos ng labanan sa usapang pangkapayapaan o itali ang NDFP sa mga tigil-putukan na nagpapalabo o nagsasaisantabi ng pangangailangang lutasin ang mga ugat ng armadong tunggalian sa pamamagitan ng mga saligang reporma.

Dinadagdagan ng rebolusyonaryong kilusan ang pagsisikap na pabilisin ang pagsulong ng usapang pangkapayapaan at nag-alok pa nga ito ng kagyat na pakikipag-alyansa at tigil-putukan sa batayan ng maigsiing deklarasyon para igiit ang pambansang kalayaan, palawakin ang demokrasya, paunlarin ang ekonomya sa pamamagitan ng reporma sa lupa at pambansang industriyalisasyon at bumuo ng mga relasyong panlabas para isulong ang kapayapaan at kaunlaran.

Hindi maaaring magpakakampante ang rehimeng Aquino sa paniniwalang hindi pa kakanin ng rebolusyonaryong kilusan na ibagsak ang naghaharing sistema sa darating na limang taon o madudurog, mapapawalang-saysay o mapapasuko ng mga iskema ng kontra-rebolusyonaryong armadong pwersa ang rebolusyonaryong kilusan.

May kakayahan ang rebolu-

syonaryong kilusang masa na alisin ang naghaharing pangkating Arroyo mula sa kapangyarihan katulad ng pag-alis nito sa

naghaharing pangkating Marcos at Estrada at sa muntik na pagpapaalis sa naghaharing pangkating Arroyo. Ang ilang kamalian sa kondukta ng kilusang masa ay nakapagbigay-puwang sa rehimen na magma-niobra at makapa-

natili gamit ang tahasang brutalidad at terorismo. Dapat halawin ang mga aral mula sa kabiguang pabagsakin ang naghaharing pangkating Arroyo sa kabila ng matindi nitong pagkaka-hiwalay at pagkayamot dito. Dapat repasuhin at iwasto ang mga kamalian upang matamo ng rebolusyonaryong kilusang masa ang lubos na potensyal mula sa paborableng obhetibong kalagayan.

Ang mga kundisyon ng krisis, ang paglakas ng rebolusyonaryong kilusan, ang mabilis na pagkakalantad ng pagiging anti-mamamayan, antinasyunal, anti-demokratiko, korap at brutal ng rehimeng Aquino ay umabot na sa punto kung saan kaya na ng mga rebolusyonaryong pwersa na magtatag ng malawak na nagkakaisang prente at magluwal ng kilusang masa para ihiwalay at alisin ang naghaharing pangkating Arroyo mula sa kapangyarihan sa relatibong maigsiing panahon.

Ang pagtaas ng presyo ng langis, pagkain at iba pang saligang pangangailangan ay senyal ng namumuong sigwang pampulitika na ngayo'y rumaragasa na sa ibang bansa at rehiyon sa mundo. Di maglalaon ay aabutan si Aquino ng mabilis na sumisiklab na mga isyu ng korapsyon sa kabila ng propaganda na siya mismo ay malinis.

Sinisingil siya hindi lamang sa kabiguan niyang litisin at

ikulong ang mga Arroyo sa korapsyon at malalalang paglabag sa karapatang-tao kundi pati na sa pagpapabaya niya sa mga krimeng pang-ekonomya nina Eduardo Cojuangco at Lucio Tan at pagpabor sa kanila at sa iba pang nag-ambag nang malaki sa pondong pang-eleksyon ni Aquino noong 2010. Malalantad at malalantad din ang mga lihim na operasyon ng malalapit na kamag-anak at kaibigan ni Aquino. Ang panunumbalik ng “Kamag-anak Inc.” at ang paglitaw ng tinatawag na “Kaklase at Kaibigan Inc.” ay nagpapalakas sa sinisismo sa mga islogang anti-korapsyon ni Aquino.

Matagal nang ipinagmamalaki ng pamilyang Aquino at mga sumisipsip dito na sila ang pangunahin o tanging responsable sa pagbabagsak sa pasistang diktadurang Marcos at wala raw

papel dito ang rebolusyonaryong kilusan. Binubulag sila ng kinamal nilang yaman sa nagpapatuloy na naghaharing sistema at bigo silang makita ang mayor na papel na ginampanan ng rebolusyonaryong kilusang masa sa pagbabagsak ng mga reaksyunaryong naghaharing pangkatin at ang paglakas nito mula sa gayong paggamit ng kapangyarihang bayan.

Para maipatupad ang matagal nang hinihinging katarungan, nararapat lamang na gamitin ng rebolusyonaryong kilusan ang lumalaking lakas nito upang pawiin na ang kasinungalingang walang kinalaman ang rebolusyonaryong kilusan sa pagwawakas sa diktadurang Marcos at yaon lamang mga tulad ng pamilyang Aquino at mga sumasabit dito na nakinabang sa kapangyarihang burges ang

nagtagumpay sa matagalang tunggalian sa pagitan ng rebolusyon at kontra-rebolusyon.

Sa magkakasunod na rehimen, naglingkod ang mga nagtaksil sa rebolusyonaryong kilusan bilang mga espesyal na ahente ng anti-komunismo at reaksiyon at nagantimpalaan sila ng mga pwesto sa reaksyunaryong gubyrerno. Ikasisiya ng mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa kung itong mga taksil na bumubuntot sa rehimeng Aquino ay maaalis sa kanilang pwesto at mapapawi ang pagpapanggap ng pamilyang Aquino na mayroon itong eksklusibong karapatan sa kapangyarihang bayan sa pamamagitan ng muling pagsiklab nito sa lakas at paraang maihahalintulad sa kapangyarihang bayang nagpabagsak kina Marcos at Estrada.

IV. Mga pampulitikang rekisito sa pagsusulong ng digmang bayan

Muling nakapagdaos ng mga pormal na pulong ang mga panel sa negosasyon ng Government of the Philippines (GPH, dating GRP) at ng National Democratic Front of the Philippines dahil binawi na ng GPH ang di lehitimong “pagsuspindi” nito ng Joint Agreement on Safety and Immunity Guarantees (JASIG) at idineklara na rin nito na ang Partido Komunista ng Pilipinas, Bagong Hukbong Bayan at National Democratic Front of the Philippines ay hindi mga teroristang organisasyon.

Subalit hindi tayo dapat mag-ilusyon na malapit nang makapagbuo ng kasunduang pangkapayapaan ang NDFP at ang reaksyunaryong gubyrerno sa kabila ng optimistikong iskedyul na nakasaad sa Oslo Joint Statement noong Pebrero 21, 2011. Nagpahiwatig na ng mga banta ang GPH na kung hindi susuko ang NDFP bago ang katapusan

ng unang tatlong taon ng administrasyong Aquino, wawakasan na ng GPH ang negosasyong pangkapayapaan. Tinataya rin ng GPH at ng mga huwad na progresibong galamay nito na pagdating ng panahong iyon ay nagtagumpay na ang kampanyang panunupil ng militar sa ilalim ng Oplan Bayanihan at hindi na kakailanganin ang negosasyong pangkapayapaan.

Dapat mabatid ng publiko na sa unang pulong ng pormal na usapan ay inatake ng GPH ang The Hague Joint Declaration bilang dokumentong natataguyod ng walang katapusang pagkakahati at pinasubalian din nito ang pagpapatibay ng umiiral na mga kasunduan sa pamamagitan ng pag-angkin ng solong awtoridad panggubyrerno sa Pilipinas at pagpapahiwatig na dapat sumuko ang NDFP sa GPH. Lantaran ding binawi ng GPH ang pinagkaisahang petsa sa Hunyo ng

ikalawang pormal na usapan nang hindi pumayag ang NDFP na muling makipagtigil-putukan sa panahon ng usapan.

Anumang oras ay maaaring itigil ng GPH ang negosasyong pangkapayapaan, gamit ang anuman sa mga sumusunod na paraan: simpleng paggigiit ng pagsuko ng NDFP, pagtanggigil palayain ang mga personaheng protektado ng JASIG at ang 350 bilanggong pulitikal, pagtutol sa mga batayang repormang panlipunan at pang-ekonomya, pagbara sa kinakailangang mga repormang pampulitika at konstitusyunal at mga katulad nito. Habang walang kasunduang pangkapayapaan, dapat matatag na isulong ng malawak na masa ng sambayanan at mga rebolusyonaryong pwersa ang digmang bayan para sa pambansang kalayaan at demokrasya mula sa yugto ng estratehikong dependensibang tungo sa yugto ng estratehikong pagkapatas.

Handa ang PKP sa ideolohiya, pulitika at organisasyon at may kakayahan itong pamunuan

ang bagong demokratikong rebolusyon at isulong ang digmang bayan mula sa kasalukuyang antas tungo sa bago at mas mataas na antas. Sa proses, ang Partido, BHB, NDFP at lahat ng iba pang rebolusyonaryong pwersa ng mamamayan ay lalakas at makatatamo ng kakahang magpatupad ng mas malalaki pang tungkulin at magkamit ng mas malalaki pang tagumpay.

Sa pagbubuo sa ideolohiya, dapat tiyakin ng Partido na dumaan sa maikling pag-aaral ng Konstitusyon at Programa ng Partido at sa nilalaman ng batayang kursong pamPartido ang lahat ng kasalukuyang ganap na kasapi at tumungo agad sa pagpapabilis ng batayang edukasyon ng mga kandidatong kasapi kaugnay ng pagpatupad sa mga tungkulin sa pagsulong ng digmang bayan sa susunod na limang taon.

Ang mga matagalang pag-aaral sa anumang antas o mga pangako ng mas matataas pang antas ng pag-aaral sa ngalan ng konsolidasyon at ibayo pang konsolidasyon ay hindi dapat gamitin para ipagpaliban ang promosyon ng mga kandidatong kasapi tungong ganap na mga kasapi ng Partido. Dapat tayong gumamit ng mga pinasimpleng materyal at pamamaraan sa pag-aaral na binuo ng ating mga kasama sa gawaing edukasyon at mga propagandista at samahan ito ng mga nakaimprentang dibuho at iba pang tulong na awdyo-biswal. Ang pag-aaral ng buu-buong mga kursong Pampartido ay maaari na ngayong gawing madali sa pamamagitan ng mga awdyo-biswal na materyales.

Dapat tayong maging sensitibo sa kagustuhan ng mga kandidatong kasapi na maging mga

ganap na kasapi bilang pagkilala at sukatan ng kanilang pagiging karapat-dapat na mga proletaryong rebolusyonaryo. Dapat nating mapangahas na pabilisin ang pagrerekrut ng mga kandidatong kasapi mula sa hanay ng mga abanteng aktibistang masa, nang hindi nakapagpapapasok ng kahit isang di kanais-nais na elemento.

Dapat tiyakin ng mga kadre ng Partido sa antas ng sangay at sa mga grupo ng Partido sa loob ng mga organisasyong masa na ang mga kandidatong kasapi ay naiaangat sa pagiging mga ganap na kasapi sa loob ng panahong itinatakda ng Konstitusyon ng Partido para sa iba't ibang uri—anim na buwan sa mga nagmula sa uring manggagawa at magsasaka at isang taon para sa mga nagmula sa uring petiburgis.

Kailangan nating palakihin ang kasapian ng Partido mula sa kasalukuyang ilampung libo tungo sa di bababa sa

250,000 sa susunod na humigitkumulang limang taon. Katumbas ito ng taunang abereyds na pagrerekrut ng isang kasapi ng Partido ng isa pa para maging myembro ng Partido. Dapat tayahin ng mga organo at yunit ng Partido sa lahat ng antas, mula sa sangay hanggang sa Komite Sentral, ang kasapian ng Partido at planuhin kung papaano mapalalaki ang bilang ng mga kasalukuyang kasapi ng Partido sa kani-kanyang saklaw.

Maaari lamang nating matupad ang gayong target sa plano kung buong sigasig at tagumpay nating mapauunlad ang kilusang masa sa kalunsuran at kanayunan. Sa pamamagitan lamang ng pagpapaunlad ng kilusang masa tayo magkakaroon ng malalim na balong mapagkukunan ng mga kasapi ng Partido para sa iba't ibang rebolusyonaryong gawain at para maglingkod bilang mga Pulang mandirigma ng BHB.

rigma ng BHB.

Dapat tayong makapagdeploy ng mas maraming kasapi ng Partido mula sa hanay ng mga manggagawa at nakapag-aral na kabataan para magserbisyo sa hukbong bayan at para sa gawaing masa at pagbubuo ng mga sangay ng Partido, organisasyong masa at organo ng kapangyarihang pampulitika sa kanayunan. Dapat sistematiko tayong nakapagpapadala ng mga kandidatong kasapi ng Partido at mga aktibistang masa mula sa kalunsuran para magsagawa ng panlipunang pagsisiyasat at gawaing masa sa kanayunan at para maging mga Pulang mandirigma ng hukbong bayan.

Sa pagbubuo sa pulitika, dapat palaganapin ng Partido ang bagong-demokratikong rebolusyon at magluwal ng kilusang masa sa pamamagitan ng pagpukaw, pag-oorganisa at pagpakilos sa masang anakpawis ng mga manggagawa at magsasaka at lahat ng iba pang patriyotiko at progresibong saray at sektor kapwa sa kalunsuran at kanayunan.

Dapat lumakas at sumulong ang kilusang masa sa kalunsuran upang harapin ang mga nagbabagang usaping umaapekto sa buhay ng mamamayan, mulatin at pakilusin ang mamamayan at idiin ang naghaharing pangkatin at ang buong naghaharing sistema. Hindi nagkukulang sa matitingkad na isyung dapat hinaharap ng kilusang masa. Ang walang patid na pagtaas ng presyo ng langis, ang lumalaking mga gastusin, ang laganap na disempleyo, ang kawalan ng lupa at tirahan, ang karalitaan sa kanayunan, ang kagutuman at pagkalat ng mga sakit at ang mabilis na pagkabulok ng mga serbisoyong panlipunan ay pawang nakapagngangalit sa mamamayan at pumupukaw sa kanilang maglunsad ng mga aksyong pampulitika.

Ang pinakamahalagang tungkulin ng kilusang masa ay

ang paghahapag ng kritikal na pagsusuri at paglalatatag ng was-tong linya ng pakikibaka laban sa naghaharing reaksyunaryong pangkatin at sistema at pagpa-pakilos sa mga pwersa nito para abutin ang milyun-milyong mamamayan sa pamamagitan ng epektibong pag-oorganisa at pagpopropaganda upang mapagkaisa sila para ipaglaban ang kanilang mga pambansa at demokratikong mithiin.

Dapat palakihin at pakilusan ang mga patriyotiko at progresibong oganisasyong masa. Dapat nila maibaling ang poot ng mamamayan sa naghaharing sistema tungo sa organisadong rebolusyonaryong lakas at gamitin at hamunin ang mga pagkukunwari ng kasalukuyang rehimen na rumerespeto ito sa mga demokratikong karapatan. Ang mga pakikibakang masa sa kalunsuran ay nananatiling ligal at dependibo at ang layunin nito'y palakihin ang mga aksyong masa kaysa pumasok ito sa paglulunsad ng maliliit at nahihinala na mga probokatibong aksyon.

Subalit dapat papataas ang antas ng militansya. Mayroon tayong mayamang karanasan sa pagpapataas ng militansya at pagpapakilos sa masa tulad ng nagawa natin noong Sigwa ng Unang Kwarto ng 1970 at sa proseso ng pagpapataas sa diktadurang Marcos noong 1983-86 at sa rehimeng Estrada noong 1999-2001. Kapag inatake at sinupil ng rehimeng Aquino ang mga aksyong protesta ng masa, malawakang mag-aalsa ang mamamayan, tulad ng nakita na sa ating kasaysayan at sa iba't ibang bansa at kontinente ngayon. Sa ating kasaysayan, ang mga pang-aatake ng rehimeng Marcos at ng sumunod na mga rehimen ay nakapagpapalab sa galit ng masa at nakapagpakilos sa kanila. Nakikita natin sa mga aksyong protesta sa ibayong dagat na tuwing inatake ang mga ito ng militar o

pulisya ay lumalaganap ang mga protestang masa at umiigting hanggang sa bumagsak ang rehimen.

Kinakailangan ang malakas na kilusang masa sa kalunsuran upang maihiwalay at mapahina ang naghaharing pangkating nakabase sa kalunsuran at mapigilan ang kakayahan nito magdeploy ng mas maraming pwersang militar at pulisya laban sa armadong rebolusyonaryong kilusan ng mamamayan sa kanayunan.

Kung walang malakas na ligal na demokratikong kilusang masa sa kalunsuran, makapagdedeploy ang kaaway kailanman nito naisin ng mas maraming pwersang militar laban sa mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa sa mga larangang gerilya. Napakakumpyansado ng rehimeng Arroyo sa pagdedeploy ng mas maraming pwersang militar sa kanayunan dahil humina at lumiit ang kilusang masa sa kalunsuran at nasupil ang kilusang anti-Arroyo sa loob ng militar.

Sa anumang mabubuong alyansa ng ligal na demokratikong pwersa at mga disgustadong upisyal at elemento ng reaksyunaryong militar at pulisya, ang dapat na panawagan ay ang paggalang ng mga pwersa sa loob ng reaksyunaryong gubyerno sa mga demokratikong karapatan ng malayang pamamahayag at pagpapahintulot na lumaki ang mga protestang masa bago sila magdeklara ng pagbawi ng suporta sa naghaharing pangkatin.

Ang Bagong Hukbong Bayan ang pangunahing organisasyon ng Partido para pukawin, organisahin at pakilusin ang mamamayan saan man ito nag-oope-

reyt sa kanayunan. Epektibong makapaglulunsad ng gawaing masa ang mga yunit nito at makakapag-inisyatiba sa pagtatayo ng mga organo ng kapangyarihang pampulitika, organisasyong masa, milisya sa lokalidad at yunit para sa pagdependa sa sarili sa mga organisasyong masa.

Subalit ang mga responsibilidad sa pag-oorganisa sa masa ay dapat tuluy-tuloy nang ipabalikat sa mga sangay ng Partido sa lokalidad at mga organisasyong masa upang ang mga yunit ng hukbong bayan ay magkaro-

on ng papalaking panahon para sa pulitiko-militar na pagsasanay at gawaing pangkombat.

Ang linya para sa hukbong bayan ay ang paglulunsad ng masinsin at laganap na pakikidigmang gerilya sa batayan ng papalawak at papalalim na baseng masa. Ang bawat yunit ng BHB ay dapat magkaroon ng mga depinidong panahon para sa kombat, gawaing masa at produksyon. Kapag nasa gawaing pangkombat, dapat lumikha o tumuklas ang mga yunit ng BHB ng mga pagkakataon para lumipol ng mga yunit ng kaaway. Dapat tuluy-tuloy na maglunsad ang BHB ng mga taktikal na opensiba upang makaagaw ng mga armas at madagdagan ng libu-libo pa ang ilang libo nang mga Pulang madirigma at masaklaw ang lahat ng distritong kongresyunal sa kanayunan sa susunod na limang taon.

Dapat isanib ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka sa rebolusyong agraryo at pagbubuo ng mga rebolusyonaryong base. Lumalahok at sumusuporta lamang ang masang magsasaka sa digmang bayan kapag natutugunan ng reporma sa lupa, mula sa minimum hanggang sa maksimum na programa nito, ang kanilang de-

mokratikong kahilingan para sa lupa. Mas malinaw na nakikita ng mamamayan na sumusulong ang rebolusyon kapag naitatayo ang mga demokratikong organo ng kapangyarihang pampulitika mula sa antas ng komiteng pang-organisa sa baryo hanggang sa rebolusyonaryong komite sa baryo.

Sa bawat yugto ng pakikibaka, ang Partido, BHB at NDFP ay nagtataglay ng depinidong lakas. Subalit sa pamamagitan ng gawain sa pakikipag-isang prente ay maaaring dagdagan, palakihin at imaksimisa ang lakas na ito sa direkta o di direktang pamamaraan sa pamamagitan ng mga pwersang alyado. Sa pagpapaunlad ng nagkakaisang prente, dapat maghanap ng komun na batayan para sa pakikipagtulungan at bigyang-konsiderasyon ang mga lehitimong karapatan at interes ng mga pwersang nasa alyansa. Subalit dapat ding mapanatili ang kalayaan at inisyatiba at maging mapagbantay sa pagtatangka ng mga reaksyunaryo sa loob ng alyansa na agawin ang pamu-

muno o idiskaril ang kilusang masa mula sa rebolusyonaryong landas.

Dapat nating palakasin ang pagkakaisa ng masang anakpawis ng mga manggagawa at magsasaka sa batayang alyansa. Dapat iugnay ang batayang alyansa ng masang anakpawis sa petiburgesya ng kalunsuran upang mabuo ang alyansa ng mga progresibong pwersa. Lagpas dito, dapat iugnay ang mga progresibong pwersa sa pambansang burgesya upang mabuo ang patriyotikong alyansa.

At lagpas pa rin dito, palagitayong handang magbuo ng pansamantala at di istableng mga alyansa kasama ang ilang seksyon ng mga reaksyunaryong uri upang ihiwalay at wasakin ang poder ng pinakareaksyunaryong pwersa. Sa gayon, sinasamantala natin ang mga kontradiksiyon sa hanay ng mga pakisyong pampulitika at militar ng naghaharing sistema. Sa pagbuo at pagmamantini ng mga alyansa kasama ang mga reaksyunaryong pwersa, dapat magkaroon ng mataas na antas ng

kamulatan ang Partido sa pagpapatili ng kalayaan at inisyatiba at pagpapatalas ng rebolusyonaryong pagbabantay at pag-iingat.

Malaon na nating nirerespeto at sinusupportahan ang karapatan ng mamamayang Moro sa pagpapasya-sa-sarili. Pinakikinabangan natin ang kanilang rebolusyonaryong pakikibaka at pinakikinabangan din nila ang ating rebolusyonaryong pakikibaka. Dapat nating panatilihin ang ating pakikipag-alyansa sa kanila dahil sa pakinabang nito sa isa't isa laban sa imperyalismong US at sa reaksyunaryong gubyrno sa Maynila. Dapat biguin ang US at mga lokal na reaksyunaryo sa pakana nilang idiskaril o wasakin ang NDFP o MILF upang maibaling ang buong pwersa ng reaksyunaryong sandatahang pwersa laban sa alinman dito. Tiwala tayo na mananatili ang alyansang NDFP-MILF dahil hindi matugunan ng kanilang komun na kaaway ang makatarungang mga kahilingan ng mamamayang Pilipino at mamamayang Moro.

V. Ang estratehiya at taktika ng digmang bayan

Dapat maging matatag at matapang ang Bagong Hukbong Bayan sa pagpapalakas at sa pagsisikap na gapiin ang Oplan Bayanihan gamit ang parehong rebolusyonaryong diwa na nakapagpalakas dito at nakagapi sa 14-na-taong diktadurang Marcos at lahat ng sumunod na internal na planong panseguridad ng mga reaksyunaryong sumunod kay Marcos. Dapat mas pataasin pa ng BHB ang rebolusyonaryong kamulatan at kakayahang lumaban at paigtingin ang mga taktikal na opensiba upang sumulong mula sa estratehikong dependsiba tungong estratehikong pagkapatas sa loob ng isa o dalawang limang-taong plano.

Dapat matatag at masiglang tumalima ang BHB sa estratehikong linya ng matagalang digmang bayan. Ito ang pagkubkob sa kalunsuran mula sa kanayunan at pagtitipon ng sapat na armadong lakas mula rito sa matagal na panahon hanggang sa makamit na nito ang kakayahang ilunsad ang estratehikong opensiba laban sa mga labi ng kaaway sa kalunsuran at agawin ang kapangyarihang pampulitika sa pambansang antas.

Ang estratehikong linya ay gumagamit ng paborableng sosyal at pisikal na tereyn para buuin nang antas-antas ang hukbong bayan sa matagal na panahon. Ang sosyal na tereyn ay

pumapatungkol sa makauring nilalaman ng linya, sa paglahok sa rebolusyon ng uring magsasaka na siyang bumubuo ng mayorya ng populasyon at pagtugon sa kanilang demokratikong kahilingan para sa lupa. Ang pisikal na tereyn ay pumapatungkol sa malawak na lugar para sa paglaki, deployment at maniobra ng hukbong bayan.

Sa kasalukuyang yugto ng estratehikong dependsiba para sa hukbong bayan, nasa estratehikong opensiba ang mga pwersa ng kaaway dahil superyor sila sa hukbong bayan sa resyong sampu laban sa isa sa usapin ng bilang ng tropa, kagamitang militar at pagsasanay. Subalit sa taktikal na antas, maaaring maging superyor ang hukbong bayan sa resyong sampu laban sa isa kontra sa mga pwersa ng

kaaway dahil sa tinatamasa nitong suporta ng mamamayan at kakayahan nitong gamitin ang elemento ng sorpresa laban sa ispesipikong mga yunit ng kaaway sa partikular na lugar at oras.

Dapat maglunsad ang BHB ng makilos na gera at umiwas sa mga mapagpasyang labanan na maglalagay sa peligro sa anumang platun o kumpanya. Dapat nitong ilunsad yaon lamang mga labanang tiyak nitong maipapanalo. Kapag may peligrong matalo sa isang mapagpasyang labanan, dapat palagi itong maging handang lumipat pansamantala ng lugar.

Dapat itong maging pleksible sa paggamit ng mga taktikal na konsentrasyon, dispersal at paglilipat. Nagkokonsentra ito ng superyor na lakas kumpara sa tinatarget na yunit-militar. Nagdidispers ito upang pagkaitan ang kaaway ng anumang makikitang target o tuwing naglulunsad ito ng gawaing masa sa hanay ng mamamayan. Naglilipat ito upang umiwas sa atake ng superyor na pwersa ng kaaway at nagmamaniobra upang magkaroon ng panahon o mas bentaheng pusisyon.

Dapat patuloy na paunlarin ang kasalukuyang 110 larangang gerilya upang ang lahat o karamihan dito ay maging lakas-kumpanyang mga larangan at makapagluwal ng bagong mga larangang gerilya. Dapat magkaroon ng di bababa sa 180 larangang gerilya sa loob ng limang taon. Maaaring maginisyatiba ang pamunuan ng Partido at kumand ng BHB sa isang larangang gerilya na magdeploy ng sandatahang yunit pampropaganda, iskwad o platun para magbuo ng bagong larangang gerilya. Dapat magtulungan ang magkakata-

bing mga larangang gerilya. Dapat maibigay ng isang relatibong mas malakas na larangang gerilya ang suportang kinakailangan ng isang mahinang larangang gerilya. Dapat ding makapagbigay ang relatibong mas malalakas na rehiyunal na kumand ng suportang kinakailangan ng mas mahihinang rehiyunal na kumand.

Pinagsasama ang magkakatibing mga larangang gerilya upang buuin ang mas malawak na larangan ng digma na makapagbibigay-daan sa mas malawak na saklaw ng kumand, koordinasyon, tulungan at maniobra. Dapat makapagbigay ito ng mas marami at mas magaganang opsyon para sa mga layuning opensibo at dependsibo, makapagpabilis ng paglakas ng pakikidigmang gerilya at makapagpahusay sa pagbubuo ng kumpletong istruktura ng pwersa ng BHB mula sa rehiyunal na antas hanggang sa lokal na mga gerilya at milisyang bayan.

Dapat idirihe ng Partido ang pagbubuo ng iba't ibang antas ng kumand upang maging epektibo ang deployment ng mga yunit ng BHB para sa iba't ibang layunin sa iba't ibang saklaw. Kabilang dito ang kombatan, gawaing masa, produksyon at pangungolekta ng buwis. Ang anumang antas ng kumand ay dapat magkaroon ng sariling pwersang sapat para sa seguridad at kombatan at dapat magkaroon ng sapat na tauhan at rekurso para magampanan ang mga tungkulin nito.

Nakaipon na ang BHB ng sapat na lakas para mapangahas nitong mapagting ang pakikidigmang gerilya at makasulong ito tungo sa mas mataas na yugto ng digmang bayan. Dapat walang tigil na maglunsad ang hukbong bayan ng mga taktikal na opensiba

upang makaagaw ng mga armas at makapagbuo ng bagong mga yunit, tuluy-tuloy na mabago ang balanse ng mga pwersa at umabante mula sa yugto ng estratehikong dependsiba tungong estratehikong pagkapatas. Dapat nitong itarget ang pag-ipon ng 25,000 riple upang makatungo sa yugto ng estratehikong pagkapatas.

Dapat maging mulat ang bawat kumand at yunit ng BHB sa kasalukuyang armadong lakas nito at makapagtaya at makapagplano o makapagtarget kung gaano karaming armas ang makaagaw sa loob ng isang takdang panahon at kung papaano makapaglulunsad ng mga taktikal na opensiba para makapang-agaw ng mga armas. Dapat palaging maging alerto ang hukbong bayan sa mga pagkakataon para makapaglunsad ng mga taktikal na opensibang may layuning makapang-agaw ng armas.

Ang buong saklaw ng istruktura ng pwersa ng BHB, kabilang ang mga rehiyunal na pwersa, lokal na pwersa, milisyang bayan at partisano sa kalunsuran ay dapat tuluy-tuloy na makapaglunsad ng masinsin at malawak na pakikidigmang gerilya sa batayan ng papalapad at papalalim na baseng masa upang makapang-agaw ng mga armas at makapagbuo ng kakayahan ang mga platun at kumpanya na manlipol ng mga yunit ng kaaway. Ang pangunahing anyo ng mga taktikal na opensiba ay dapat maging anihilatibo, na may layuning manlipol ng mga yunit ng kaaway upang makapang-agaw ng armas at demoralisa ang mga pwersa ng kaaway.

Subalit dapat ding maglunsad ng mga atritibong taktikal na opensiba at pagurin ang mga pwersa ng kaaway. Kabilang dito ang pakikidigmang partisano sa kalunsuran, pakikidigmang isparro, operasyong isnayping, pakikidigma gamit ang mga *land mine*, pagputol sa mga linya ng

pangkatong at suplay ng kaaway at pagwasak sa mga sasakyang militar, imbakan at iba pang pirmidong instalasyon na ginagamit laban sa hukbong bayan.

Dapat dulutan ng BHB ng mga epektibong bigwas ang ulo at katawan ng kaaway tuwing kakayanin. Dapat paduguin ang kaaway araw-araw mula sa pinakamaraming sugat na maaaring idulot dito sa pambansang saklaw. Kalaunan ay mapapahina ito at mapapabagsak.

Ang malawak at masinsing pakikidigmang gerilya ay makapagluluwal ng dagdag na mga armas at dagdag na mga panlabang yunit, makapagpapahusay sa mga taktika at teknika ng hukbong bayan at lalong makapagpapataas sa epektibidad ng kumand sa bawat antas sa usapin ng mga pormasyon at teritoryal na saklaw. Lilikhain nito ang mga elemento ng regular na makilos na pakikidigma, laluna kapag ang mga kumpanya ng BHB ay magsisimulang magbuklod o mas madalas nang magkoordinina sa paglulunsad ng mga taktikal na opensiba. Ang bago at mas mataas na antas ng pakikidigma ay makakamit sa batayan ng mga tagumpay sa pakikidigmang gerilya.

Patakarang nating maging mabangis sa labanan subalit maging maluwag sa mga tauhan ng kaaway na sumusuko o nawalan ng kakayahang lumaban dahil sa mga pinsala at ating nadadakip. Dapat nating panatilihin ang patakarang ito upang magsilbi sa pangmatagalang layunin ng pag-eengganyo sa mga tauhan at yunit ng kaaway na pumanig sa rebolusyon o tumigil man lamang sa pakikipaglaban sa hukbong bayan.

Napadadali ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka kapag ang reaksiyunaryong sandatahang lakas, pulisya at pwersang paramilitar ay nagkakawat-watak. Dapat hikayatin ng mga espesyal na yunit ng Parti-

do at ng malalapit na kaibigan at kamag-anak na nasa panig ng rebolusyon ang mga upisyal at karaniwang elemento ng reaksiyunaryong sandatahang lakas na maglabas ng patriyotiko at progresibong pusisyon sa mga isyu at kumilos nang naaayon sa pambansa at demokratikong interes ng mamamayang Pilipino.

Dapat mahigpit tayong tumalima sa mga direktiba ng Partido at BHB sa nararapat na paggamit ng mga kagamitang elektroniko para sa komunikasyon at pag-iimbak ng impormasyon. Napakaepisyente ng mga ito para sa positibo nating mga layunin, subalit kung hindi maayos na nagagamit o nahahawakan ay napakaepisyente rin nitong maibubunyag sa kaaway ang anumang lokasyon, pagkakakilanlan, istatus at plano sa kasalukuyan at natipong mga taktikal at estratehikong impormasyon na masasamantala ng kaaway laban sa mga rebolusyonaryong pwersa. Nawalan na tayong ng mga tauhan at rekursong dahil sa di maayos na paggamit ng mga kagamitang elektroniko at *digital* (de-kompyuter). Dapat tuluy-tuloy nating pag-aralan at ipatupad ang maayos na paghawak at paggamit ng mga ito para makadagdag sa ating bentaha.

Dapat ibayong pagsanibin ng BHB ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka sa rebolusyong agraryo at pagbubuo ng mga rebolusyonaryong base. Ang minimum na programa sa reporma sa lupa ay dapat dalhin sa bago at mas mataas na antas. Tuwing kakayanin, dapat ilunsad ang maksimum na programa sa reporma sa lupa, laluna sa malalawak na lugar kung saan napilay o napalayas na ng hukbong bayan ang despotikong panginoong maylupa at ang malalaking mangangamkam ng lupa. Ang mga samahang magsasaka ay maaaring magplano at magkoordinina ng mga antipyudal na kampanyang masa at pakikibaka

mula sa munisipal hanggang sa inter-distritong antas upang mamobilisa ang ilampung libong masang magsasaka.

Sa mga larangang gerilya, maaaring buuin ang ilang alyansa kung saan magagamit ang mga lokal na yunit ng reaksiyunaryong gubyrno para pigilin o kontrahin ang pinakamasasahol na operasyong militar ng kaaway. Subalit maaaring lumaki ang mga larangang gerilya sa puntong masasaklaw na nila ang lahat o karamihan ng mga distritong kongresyunal sa kanayunan, mapaliliit o mapapawi ang kapangyarihan ng mga reaksiyunaryong lokal na gubyrno at makapagbubuklod upang makapagbuo ng relatibong istableng mga base.

Ang mga relatibong istableng base ay maaari lamang paunlarin kapag nabaklas na ang mga reaksiyunaryong organo ng kapangyarihang pampulitika at mapalitan ang mga ito ng mga rebolusyonaryong organo ng kapangyarihang pampulitika. Para mapalitan ang kapangyarihang pampulitika ng mga reaksiyunaryo at mabuo ang mga rebolusyonaryong organo ng kapangyarihang pampulitika, dapat pagsikapan nang husto ng hukbong bayan at rebolusyonaryong kilusang masa na palayasin at parusahan ang mga lokal na despotiko at masasamang elemento na nang-aapi sa mamamayan, at bigyan ng pagkakataong magbago yaong mga walang utang na dugo sa mamamayan at pumapailalim sa mga batas ng rebolusyonaryong gubyrno.

Kamakailan ay pinaunlad ng kaaway ang mahabang linya ng gawaing paniktik sa hanay ng mga espesyalisadong ahensyang paniktik. Palagian na rin nitong pinagsisikapan ang pagbubuo at pagpapaunlad ng iba't ibang tiipo ng lambat-paniktik sa mga lokalidad, sa ilang institusyon, *nongovernmental organization* at organisasyong masa. Dapat

tayong maging alerto sa pag-iral at mga operasyon ng gayong mga lambat, na maaari na ngayong gumamit ng *cellphone* at iba pang *hi-tech* na pamamaraan ng komunikasyon sa mga humahawak o nangangasiwa sa kanila. Dapat nating pagsikapan nang husto na buwagin ang mga lambat-paniktik na ito ng kaaway.

Ang pinakamainam nating sandata ay ang pagpapaunlad ng kamulatan at kakayahan ng lahat ng mga rebolusyonaryong pwersa at mamamayan na alamin ang gayong lambat at ispesipikong mga ahente. Dapat aktibong tiktikan ng hukbong bayan, milisya at yunit sa pagdepensa-sa-sarili ng mga organisasyong masa ang mga di masaligan o suspetsadong elemento at maglunsad ng sariling gawing paniktik. Ang kanilang mga nakalap na datos ay dapat isumite sa nakatatasa na responsableng mga awtoridad para sa nararapat na ebalwasyon, dagdag na imbestigasyon at kumpirmasyon bago gumawa ng angkop na mga aksyon na may pagkilala sa karampatang proseso at iba pang demokratikong karapatan.

Dapat magpadala ang hukbong bayan ng mga yunit upang arestuhin para maisakdal ang mga mandarambong, lumalabag sa karapatang-*tao*, lokal na tirano, pinakaantisosyal na mga kriminal na elemento at impormer ng kaaway. Ang mga yunit na ito ay dapat handang lumaban kapag ang mga target na arestuhin ay armado at mapanganib at namumuno sa mga kriminal na armadong gru-

po. Kabilang sa mga lokal na tirano at pinakamasasahol na nagsasamantala ang masasamang panginoong maylupa, lokal na *warlord* at yaong nangangamkam ng lupa, nangwasak sa kapaligiran at nagnanakaw sa mamamayan ng kanilang likas na yaman.

Dapat tayong tumalima sa Comprehensive Agreement on Respect for Human Rights and International Humanitarian Law sa pagtugis sa mga lumalabag. Dapat hindi payagang magpakasasa sa bunga ng kanilang mga krimen ang mga pangunahing kriminal, kanilang mga kakutsaba at mga nakinabang sa malalaki at sistematikong paglabag sa karapatang-*tao* at pandarambong. Ang kanilang nakaw na yaman ay dapat maientrega sa gubyernong bayan at sa mga biktima. Dapat silang maisakdal ng hukumang bayan at kapag napatunayang maysala ay dapat parusahan ng hukbong bayan.

Ang pinakaepektibong paraan para sa mamamayan na pigilin ang reaksiyunaryong guberno sa pagbibigay ng lupa at mga yamang mineral sa mga dayuhang korporasyon ay ang pagbuo ng epektibong kilusang masalaban sa kanila at pagpapahintulot sa hukbong bayan na pilayin at wasakin ang kagamitan at iba pang pasilidad ng mga antinasyunal at anti-mamamayang korporasyon at mga ahente nila.

Ang Partido, BHB, mga organisasyong masa at gubyernong bayan ay dapat masustentuhan ng mga kontribusyon ng mga nakinabang mula sa reporma sa

lupa at pagpapataas ng sahod. Dapat makapagproduksyon sa iba't ibang pamamaraan para sa pakinabang ng hukbong bayan, mga Pulang mandirigma at mga pamilya nila. Tungkulin ng gubyernong bayan na mangulekta ng buwis at mga bayarin at magpataw ng mga multa para mapondohan ang mga serbisyong panlipunan, operasyong administratibo at depensa. Ang BHB ang nagsisilbing ahensyang tagapagpatupad ng patakaran sa pagbubuwis ng gubyernong bayan.

Dapat magkaroon ng matalas na kamulatan ang BHB sa papataas na antas ng panghihimasok-militar ng US alinsunod sa patakaran ng teroristang digma ng US, US-RP Mutual Defense Agreement, Visiting Forces Agreement, US Counterinsurgency Guide at iba't iba pang sangkalan, kabilang na ang mga pinagsanib na pagsasanay-militar, *humanitarian mission*, *civic action* at mga katulad nito. Aktibo ang mga tropa ng US sa mga mapanupil na kampanyang militar bilang mga tagapayo, tagapagsanay at suportang paniktik.

Habang lumalakas ang BHB, asahan ang paglulunsad ng US ng hayagang agresyon laban sa mamamayan. Kaya dapat kamtin ng mamamayang Pilipino at mga rebolusyonaryong pwersa ang pakikiisa at suporta ng mga mamamayan ng daigdig laban sa mga operasyong militar ng US sa kasalukuyan at hinaharap na labag sa pambansang soberanya ng mamamayang Pilipino at teritoryal na integridad ng Pilipinas. AB

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Edisyong Pilipino
Espesyal na Isyu
Marso 29, 2011
www.philippinerevolution.net

Labanan at gapiin ang rehimeng US-Aquino at tupdin ang mga rekisito para sumulong tungo sa estratehikong pagkapatas

Mensahe ng Komite Sentral ng PKP sa mga Pulang kumander at mandirigma ng BHB

Sa pagdiriwang ng ika-42 anibersaryo ng pagtatatag ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa Marso 29, 2011, kami sa Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas ay nagpupugay sa lahat ng Pulang kumander at mandirigma. Ito ay panahon para parangalan ang ating mga rebolusyonaryong martir at bayani, magtaya ng ating lakas at mga tagumpay at muling pagtibayin ang ating pasyang isulong ang digmang bayan tungo sa bago at mas mataas na antas.

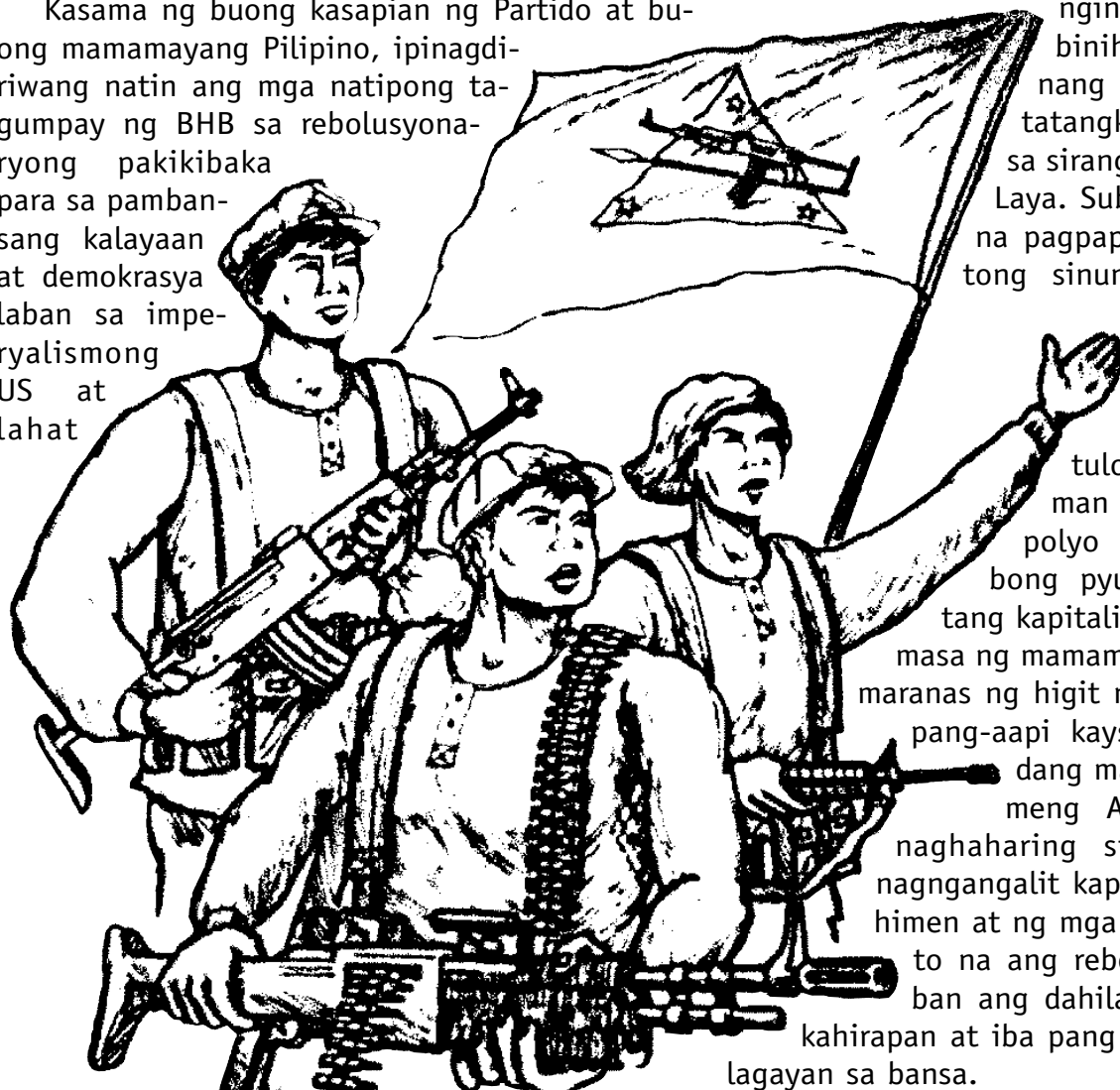
Kasama ng buong kasapiang ng Partido at buong mamamayang Pilipino, ipinagdiriwang natin ang mga natipong tagumpay ng BHB sa rebolusyonaryong pakikibaka para sa pambansang kalayaan at demokrasya laban sa imperialismong US at lahat

ng lokal na mapagsamantalang uri. Binabati at pinupuri natin ang BHB sa pagbigong sa Oplan Bantay Laya at sa pagkamit ng makabuluhang mga tagumpay sa proseso nito.

Handang-handa tayo at mataas ang kumpanyang harapin at biguin ang isa pang planong dinisenyo ng US para supilin ang mga rebolusyonaryong pwersa ng mamamayan. Ito ang Oplan Bayanihan na pinakawalan ng bagong papet na rehimeng Aquino ng malalaking komprador at panginoong maylupa. Ito ay

binihisan at pinalamutian nang husto sa bigong pagtatangkang pag-ibahin ito sa sirang-sirang Oplan Bantay Laya. Subalit ito rin ay brutal na pagpapatuloy ng kagyat nitong sinundan at mga nauna pang plano mula pa noong panahon ni Marcos.

Dahil sa pagpapatuloy at ibayong kasakiman ng dayuhang monopolyo kapitalismo, katutubong pyudalismo at burukratang kapitalismo, ang malawak na masa ng mamamayang Pilipino ay dumaranas ng higit na pagsasamantala at pang-aapi kaysa nakaraan at handang mag-alsa laban sa rehimeng Aquino at sa buong naghaharing sistema. Lalo silang nagngangalit kapag pinalalabas ng rehimen at ng mga armadong utusan nito na ang rebolusyonaryong paglaban ang dahilan ng pagkaatrasado, kahirapan at iba pang kalunus-lunos na kalagayan sa bansa.

Mga tuntunin sa paglilimbag

1. Ang **sinundang pahina**, na eksaktong kopya ng pahina 1 maliban sa mas mapusyaw ang *masthead* o *logo* ay para sa mga gumagamit ng *mimeo machine* o naglilimbag sa paraang *v-type*. Idinisenyo ito para hindi madaling makasira ng istensil.

2. Pag-*print* sa istensil:

- a) Sa *print dialog*, i-check ang **Print as image**
- b) Alisin ang *check* sa **Shrink oversized pages to paper size**
- k) I-click ang **Properties**
- d) I-click ang **Advanced**
- e) Tiyaking naka-set sa **100%** ang **Scaling**
- d) Ituloy ang pag-*print*

3. Hinihikayat ang mga kasama na ipaabot sa patnugutan ng *AB* ang anumang problema kaugnay ng paglilimbag sa pamamagitan ng *v-type*. Magpadala ng *email* sa *angbayan@yahoo.com*